

ვედრების ბატონი

გადმოცემულია შადდაად იბნ ავსისგან (აღლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი), რომ მოციქულმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა: «ვედრების ბატონი: ღმერთო, შენ ხარ ჩემი ღმერთი, არ არის ღმერთი შენს გარდა. შენ შემქმენი და მე შენი მონა ვარ. მე ვასრულებ შენს აღთქმასა და დაპირებას, რამდენადაც შემიძლია. შევთხოვ შენს შეწევნას ჩემი ჩადენილი ბოროტებისგან. ვაღიარებ შენს წყალობას ჩემზე და ვაღიარებ ჩემს ცოდვებს, მაპატიე, რადგან ცოდვებს მხოლოდ შენ პატიობ». შუამავალმა ბრძანა: «ვინც დილით გულწრფელად წარმოთქვამს ამ სიტყვებს და იმავე დღეს, მზის ჩასვლამდე გარდაიცვლება, ის სამოთხის ხალხიდან იქნება. და ვინც ღამით გულწრფელად წარმოთქვამს ამ სიტყვებს და გათენებამდე გარდაიცვლება, ისიც სამოთხის ხალხიდან იქნება».

[სანდო (საჰიჰ)] [გადმოსცა ალ-ბუხარიმ]

მოციქული (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) გვამცნობს, რომ ისთილფარის (მოსანანიებელი ვედრება) მრავალი ფორმა არსებობს, მაგრამ მათგან საუკეთესო და უდიდესი ის არის, როცა მორწმუნე ამბობს: "ო აღლაჰ, შენ ხარ ჩემი ღმერთი, არ არსებობს სხვა ღვთაება შენს გარდა, შენ შემქმენი და მე შენი მონა ვარ, მე ვიქნები ერთგული ჩემი შენდამი აღთქმის და დაპირების როგორც შევძლებ, შენ შეგეფარები იმ სიავისგან, რაც ჩავიდინე. მე ვაღიარებ იმ მოწყალებას, რაც შენ გაიღე ჩემზე, და ვაღიარებ ჩემს ცოდვებს, მაპატიე, რამეთუ, არ პატიობს ცოდვებს არავინ შენს გარდა". (აღლაჰუმმა ანთა რაბბიი, ლაა ილააჰა ილლა ანთა, ხალაყთანია ვა ანაა 'აბდუქა, ვა ანაა 'ალაა 'აჰდიქა, ვა ვა'დუქა მასთათა'თუ, ა'უუბუბიქა მინ შარრი მაა სანა'თუ, აბუუ, უ ლაქა ბინი'მათიქა, ალაია ვა აბუუ,უ ბიზანბიი, ფაღფირლიი, ფა ინნაჰუ ლაა იუღფირუ ზბუნუუბა ილლაა ანთა). მორწმუნე პირველ რიგში აღიარებს აღლაჰის ერთობას, რომ ის არის მისი შემქმნელი და მისი ერთადერთი სამსახურებელი, რომელსაც თანაზიარად არავინ ჰყავს. მორწმუნე აღიარებს, რომ ის რჩება იმ შეთანხმებაზე, რომელიც აღლაჰთან აქვს — მისი რწმენისა და მორჩილების შესახებ, მისი შესაძლებლობების ფარგლებში. ვინაიდან მორწმუნე ვერასოდეს შეძლებს სრულად შეასრულოს ყველა ის მოვალეობა, რაც აღლაჰმა დააკისრა, და ვერ მოახერხებს მადლიერების ყველა მოთხოვნის დაკმაყოფილებას. და მორწმუნე ნებაყოფლობით აღიარებს და მიიჩნევს აღლაჰის წყალობებს მის თავზე, ამავე დროს, საკუთარ თავს ადანაშაულებს და აღიარებს თავის ცოდვებსა და ურჩობაში ჩავარდნებს. ამ საშუალებების გამოყენების შემდეგ, რომ აღლაჰთან დაახლოვდეს, იგი სთხოვს თავის ღმერთს, რომ აპატიოს მას, დაფაროს მისი ცოდვები და დაიცვას მათი ზიანისგან თავისი მიტევებით, წყალობითა და მოწყალებით, რადგან არავინ პატიობს ცოდვებს მის გარდა, ყოვლისშემძლისა და დიადისა. შემდეგ მოციქულმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) აცნობა, რომ ეს სიტყვები მიეკუთვნება აღლაჰის ხსენების სიტყვებს, რომლებიც უნდა წარმოითქვას დილას და საღამოს. ვინც მტკიცე რწმენით, ამ სიტყვების მნიშვნელობის გაგებითა და მათში რწმენით წარმოთქვამს მათ დღის განმავლობაში, ანუ მზის ამოსვლიდან მის ჩასვლამდე, და შემდეგ გარდაიცვლება, ის სამოთხეში შევა. ვინც ამას ღამით, მზის ჩასვლიდან მზის ამოსვლამდე იტყვის და დილამდე გარდაიცვლება, ისიც სამოთხეში შევა.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

